

Scurt istoric

Publicat la: 11 iunie 2019

Continuitatea așezărilor umane în depresiunea Dărmănești este pusă în evidență de existența în zona a așezărilor dacice pe vatra careia s-a format apoi cultura aparținând perioadei de tranziție spre feudalismul timpuriu. Epoca migrațiilor este identificată cu precizie în depresiunea Dărmănești, în teritoriul migrând cumanii, tătarii și uzii, de la care se păstrează denumirea pr. Uz. Invazia tătarilor a determinat populația stabilită la confluența piriului Uz cu paraul Barzaută să se retragă pe valea Uzului în amonte și pe valea paraului Dofteana. După retragerea tatarilor populația a revenit și a pus bazele satului Dărmănești după numele conducătorului lor Darman.

Această așezare geografică a fost zona de primă destinație a emigranților din Transilvania ca urmare a persecuțiilor și stăpanirii inițial ungare, apoi austro-ungare. Astfel, s-a format satul Lapos în perioada revoluției de la 1848; pe moșiile mănăstirești, ca urmare a secularizării averilor mănăstirești în timpul lui Alexandru Ioan Cuza. În anul 1864 localnicii au fost împroprietăriți.

Localitatea Darmanești este atestată documentar de la 1546 printr-un act de impartire (divizare) a averilor ramase in urma lui Ivanus Tatar, intre mostenitorii sai din Darmănești si Bratulești, intarit la Cancelaria Moldovei de Voievodul Petru Rares. Comuna Darmănești este atestată după organizarea tinutului Trotus la care a fost arondata. Existenta comunei a fost confirmata de legea pentru impartirea administrativ teritoriala de la 1864 data de domnitorul Alexandru I.Cuza. Toponimul Darmanesti apare inscris in hartile vechi, din perioada Dimitrie Cantemir, alaturi de alte asezari. Friederich von Bawr (1781) a fixat Darmanestiul la gura raului Uz fiind format din 11 gospodarii plasate liniar pe partea stanga a raului Uz. Localitatea a cunoscut o evolutie in timp si spatiu astfel incat in anul 1989 s-a numarat printre localitatile ce au dobandit statutul de oras.

Localitatea Lapos a fost atestata documentar la 1737 cu ocazia infiintarii schitului Lapos si arondat comunei Darmănești la 1774.

Localitatea Plopu a fost atestata documentar la 1436 cind voievozii Iliasi si Ștefan ii daruiesc lui Balea Plopescu satul Plopu de pe Trotus. Apoi localitatea Plopu este cumpărata in anul anul 1518 de postelnicul Cosma Șarpe care ii dăruieste Manăstirii Tazlău.

Satul Poiana Uzului a fost atestat documentar la 1864 prin tabelele de improprietărire si arondat la Darmănești in anul 1887.

Localitatea Salatruc este atestată documentar tot in anul 1864 prin tabelele de improprietarire din timpul domnitorului Alexandru Ioan Cuza. De

asemenea, într-un document comercial dat de Alexandru cel Bun sunt menționate drumurile ce legau Moldova cu Transilvania prin pasurile Oituz și Ghimes cu puncte de vamă la Comanesti, Tirgu Trotus și Bacău.

Conform Legii nr. 2/1989 și menținută prin Decret-lege nr. 38/1990, localitatea Darmanesti a fost declarată oraș. Satele care au fost arondate Darmaneasca, Joseni, Pagubeni au devenit cartiere păstrându-și denumirea. Orașul Darmanesti are o localitate componentă Salatruc și două sate aparținătoare Lapos și Plopu.